

Αριθμός απόφασης
7234 /2018
ΤΟ ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
(Διαδικασία εκούσιας δικαιοδοσίας)

Συγκροτήθηκε νόμιμα από τον Ειρηνοδίκη Αθηνών
οποίο όρισε η Πρόεδρος του Τριμελούς Συμβουλίου Διοίκησης του Ειρηνοδικείου
Αθηνών και τη Γραμματέα

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του την _____ για να δικάσει
την υπόθεση μεταξύ:

Της αιτούσας: _____ κατοίκου
Αττικής, επί της οδού _____ η οποία παρέστη μετά του πληρεξουσίου
Δικηγόρου της Χρύσανθου Φράγκου, που προκατέβαλε τις εισφορές που
προβλέπονται στο άρθρο 61 παρ. 1 και 2 του Ν. 4194/2013.

Της καθ' ης η αίτηση μετέχουσας στη δίκη πιστώτριας, η οποία κατέστη
διάδικος μετά τη νόμιμη κλήτευσή της (άρθρο 5 παρ. 1 του Ν. 3869/2010, σε
συνδυασμό με το άρθρο 748 ΚΠολΔ): Ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την
επωνυμία _____ Σ Α.Ε.», που εδρεύει στην Αθήνα, επί της οδού

και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία παρέστη δια του πληρεξουσίου
Δικηγόρου της _____, που προκατέβαλε τις εισφορές που
προβλέπονται στο άρθρο 61 παρ. 1 και 2 του Ν. 4194/2013.

Η αιτούσα ζήτησε να γίνει δεκτή η από _____ -05-2013 αίτησή της, που κατατέθηκε
στη γραμματεία του Δικαστηρίου τούτου με αριθμό έκθεσης κατάθεσης δικογράφου
_____, γράφτηκε στο πινάκιο και προσδιορίστηκε για να συζητηθεί κατά
τη δικάσιμο της _____, οπότε αναβλήθηκε για να συζητηθεί κατά τη δικάσιμο
που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας.

Αφού εκφωνήθηκε η υπόθεση από τη σειρά του οικείου πινακίου, οι
πληρεξούσιοι Δικηγόροι των διαδίκων ανέπτυξαν προφορικά τους ισχυρισμούς τους
και ζήτησαν να γίνουν δεκτοί οι ισχυρισμοί αυτοί, όσα αναφέρονται στα ταυτάριθμα
με την παρούσα πρακτικά της δημόσιας συνεδρίασης του Δικαστηρίου τούτου και στις
έγγραφες προτάσεις και στην προσθήκη-αντίκρουση (η αιτούσα) που κατέθεσαν.

**ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΚΑΤΑ ΤΟ ΝΟΜΟ**

Σύμφωνα με το άρθρο 2 παρ. 5 της ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΥ Α.4 του άρθρου 2 του
Ν. 4336/2015 (Φ.Ε.Κ. Α' 94/14-08-2015) ορίζεται ότι: «Οι διατάξεις του άρθρου 1
της παρούσας ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΥ Α.4 καταλαμβάνουν τις αιτήσεις που
υποβάλλονται μετά την έναρξη ισχύος του», δηλαδή μετά από την υπογραφή από τα
συμβαλλόμενα μέρη της Σύμβασης Χρηματοδοτικής Διευκόλυνσης της
ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΥ Β' του άρθρου 3 του Ν. 4336/2015 και σύμφωνα με το άρθρο 14 παρ.
11 του Ν. 4346/2015 (Φ.Ε.Κ. Α' 152/24-11-2015), με τον οποίο επήλθαν
τροποποιήσεις διατάξεων του Ν. 3869/2010, ορίστηκαν τα εξής: «Η εφαρμογή του
παρόντος άρθρου αρχίζει από 01-01-2016 και δεν καταλαμβάνει εκκρεμείς υποθέσεις,
καθώς και αιτήσεις που έχουν κατατεθεί έως και 31-12-2015», ενώ με τις μεταβατικές
διατάξεις του Ν. 4161/2013 (Φ.Ε.Κ. Α' 143/14-06-2013), ορίστηκε ότι για τις
αιτήσεις που εκκρεμούσαν κατά την έναρξη ισχύος του Ν. 4161/2013, ήτοι για τις
αιτήσεις που είχαν κατατεθεί πριν από την 14-06-2013, εφαρμόζεται η προδικασία
που ίσχυε πριν τη θέση του σε ισχύ (άρθρο 19 παρ. 3 του Ν. 4161/2013) και ότι κατά
τα λοιπά εφαρμόζεται ο Ν. 3869/2010, όπως τροποποιήθηκε από τις διατάξεις του Ν.
4161/2013 (άρθρο 24 του Ν. 4161/2013) (βλ. και Ιακώβου Ε. Βενιέρη - Θεοδώρου Γ.
Κατσά, Εφαρμογή του Ν. 3869/2010 για τα υπερχρεωμένα φυσικά πρόσωπα, 3^η
έκδοση, εκδόσεις Νομική Βιβλιοθήκη 2016, σελ. 600, 606 και 628). Σύμφωνα δε με
το άρθρο 1 του Ν. 3869/2010, όπως ίσχυε στην προκειμένη περίπτωση κατά τα ως
άνω αναφερόμενα, ορίστηκε ότι φυσικά πρόσωπα που δεν έχουν πτωχευτική
ικανότητα και έχουν περιέλθει, χωρίς δόλο, σε μόνιμη αδυναμία πληρωμής
ληξιπρόθεσμων χρηματικών οφειλών τους δικαιούνται να υποβάλουν στο αρμόδιο
δικαστήριο την αίτηση που προβλέπεται στην παράγραφο 1 του άρθρου 4 για τη
ρύθμιση των οφειλών τους και απαλλαγή και ότι την ύπαρξη δόλου αποδεικνύει ο

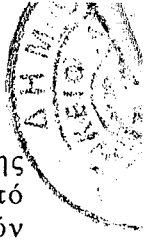
πιστωτής, ενώ ορίστηκαν και οι περιπτώσεις κατά τις οποίες δεν επιτρέπεται η ρύθμιση οφειλών. Με το Ν. 3869/2010 παρέχεται η δυνατότητα στο φυσικό πρόσωπο για ρύθμιση των οφειλών του, με σκοπό την απαλλαγή του από αυτές. Η δυνατότητα αυτή βρίσκει τη νομιμοποίησή της ευθέως στο κοινωνικό κράτος δικαίου, που επιτάσσει να μην εγκαταλειφθεί ο πολίτης σε μία χωρίς διέξοδο και προοπτική κατάσταση, από την οποία άλλωστε και οι πιστωτές δεν μπορούν να αντλήσουν κανένα κέρδος. Μία τέτοια απαλλαγή χρεών εξυπηρετεί και ευρύτερα το γενικό συμφέρον, καθώς οι πολίτες επανακτούν μέσω των εν λόγω διαδικασιών την αγοραστική τους δύναμη, προάγοντας την οικονομική και κοινωνική δραστηριότητα (βλ. την αιτιολογική έκθεση του Ν. 3869/2010). Ο Ν. 3869/2010, εξειδικεύοντας τη διάταξη του άρθρου 288 ΑΚ, στοχεύει στην οριοθέτηση της παροχής του οφειλέτη, διότι με τις διατάξεις του καθορίζει τις προϋποθέσεις ρύθμισης των χρεών του οφειλέτη και απαλλαγής του από αυτές, με σκοπό να επαναφέρει την ισορροπία των παροχών μεταξύ του οφειλέτη και των πιστωτών του, αφού ληφθεί υπόψη η παροχή εκείνη που διαταράχθηκε λόγω διαφόρων απρόβλεπτων περιστατικών, χωρίς να παραβλέπεται η ασφάλεια των συναλλαγών και γενικότερα του δικαίου. Περαιτέρω, βασικότερες αιτίες υπερχρέωσης και αδυναμίας εξυπηρέτησης των οφειλών θεωρούνται η εισοδηματική στενότητα, τα υψηλά επιτόκια ιδίως στο χώρο της καταναλωτικής πίστης, οι επιθετικές πρακτικές προώθησης των πιστώσεων, οι ατυχείς προγραμματισμοί, αλλά και τυχόν απρόβλεπτα γεγονότα στη ζωή των δανειοληπτών. Επομένως, ο Ν. 3869/2010 έχει ως σκοπό να διευκολύνει την έστω και μερική εξόφληση των οφειλών, στην οποία δεν θα μπορούσαν να προβούν οι οφειλέτες χωρίς τη ρύθμιση που προβλέπεται από τις διατάξεις του, καθώς και να τους ανακουφίσει κατά το δυνατόν από την πίεση των ατομικών καταδιώξεων. Το ζήτημα δε της ύπαρξης μόνιμης και γενικής αδυναμίας του οφειλέτη πληρωμής ληξιπρόθεσμων χρηματικών οφειλών του αποτελεί αντικείμενο απόδειξης και σχετίζεται με την εν γένει εισοδηματική και περιουσιακή κατάστασή του, καθώς και με τις δαπάνες που απαιτούνται για την ικανοποίηση των βιοτικών αναγκών του, για τα οποία ο οφειλέτης έχει το βάρος απόδειξης. Επιπροσθέτως, δεν περιλαμβάνεται στις επιδιώξεις του νομοθέτη η απαλλαγή από χρέη ή από υπόλοιπά τους, όταν είναι δυνατή ή σε όποιο βαθμό είναι δυνατή η ικανοποίησή τους βάσει της υπάρχουσας περιουσιακής κατάστασης του οφειλέτη, ο οποίος είναι υποχρεωμένος να εξυπηρετήσει τις οφειλές του με τα εισοδήματά του, αλλά και με την περιουσία του. Εφόσον συντρέχουν οι απαιτούμενες προϋποθέσεις για την υπαγωγή του οφειλέτη στις διατάξεις του Ν. 3869/2010, το Δικαστήριο λαμβάνει υπόψη του, για τη μορφή της ρύθμισης που θα διατάξει, όλα τα υποβαλλόμενα ενώπιόν του στοιχεία και βάσει των διατάξεων του Νόμου πρέπει: α) να προβεί στη ρύθμιση του άρθρου 8 παρ. 2 του Ν. 3869/2010, όπως ίσχυε στην προκειμένη περίπτωση κατά τα ως άνω αναφερόμενα, με μηνιαίες καταβολές από τα εισοδήματα του οφειλέτη για χρονικό διάστημα τριών έως πέντε ετών κατά την κρίση του, για ικανοποίηση των απαιτήσεων των πιστωτών του, συμμέτρως διανεμόμενο, ώστε να επέλθει μερική τουλάχιστον εξόφληση των οφειλών του εάν δεν έχει επαρκή περιουσιακά στοιχεία, β) να διατάξει την εκποίηση της τυχόν υφισταμένης ρευστοποιήσιμης περιουσίας του οφειλέτη, η εκποίηση της οποίας κρίνεται απαραίτητη για την ικανοποίηση των πιστωτών του, διορίζοντας εκκαθαριστή (άρθρο 9 παρ. 1 του Ν. 3869/2010, όπως ίσχυε στην προκειμένη περίπτωση κατά τα ως άνω αναφερόμενα) και γ) να προβεί στη ρύθμιση του άρθρου 9 παρ. 2 του Ν. 3869/2010, όπως ίσχυε στην προκειμένη περίπτωση κατά τα ως άνω αναφερόμενα, με μηνιαίες καταβολές από τον οφειλέτη, προκειμένου να εξαιρεθεί από την εκποίηση ακίνητο που χρησιμεύει ως κύρια κατοικία του. Οι τρεις προαναφερόμενες ρυθμίσεις δεν αποκλείουν η μία την άλλη και μπορούν να διαταχθούν σωρευτικά (βλ. Ευδοξία Κιουπτισίδου-Στρατουδάκη, Η απόφαση διευθέτησης οφειλών κατά το Νόμο 3869/2010, Αρμενόπουλος 2010.1486). Περαιτέρω, η μόνιμη αδυναμία πληρωμής ληξιπρόθεσμων χρηματικών οφειλών του αιτούντος δεν πρέπει να οφείλεται σε δόλο, η ύπαρξη του οποίου εκτιμάται με βάση τις συνθήκες της συγκεκριμένης περίπτωσης και με την απόδειξή του βαρύνεται ο πιστωτής (άρθρο 1 παρ. 1 εδ. β' του Ν. 3869/2010). Μόνο η ανάληψη δανειακών υποχρεώσεων εκ μέρους του οφειλέτη δεν αποτελεί στοιχείο δόλου, αλλά εκτιμάται

2^ο φύλλο της υπ' αρ. *7234* /2018 απόφασης του Ειρηνοδικείου Αθηνών (διαδικασία εκούσιας δικαιοδοσίας)

από την γένει συμπεριφορά του, αφού ληφθεί υπόψη το είδος και το ύψος των οφειλών του, το χρονικό διάστημα εξυπηρέτησής τους και η επαγγελματική, εισοδηματική, περιουσιακή και οικονομική εν γένει κατάστασή του κατά το χρόνο λήψης των δανείων, αλλά και κατά το χρόνο κατάθεσης της αίτησης για υπαγωγή του στις διατάξεις του Ν. 3869/2010. Ο υπερβολικός δανεισμός του οφειλέτη, που οφείλεται σε εσφαλμένο υπολογισμό των οικονομικών δυνατοτήτων του, είναι μία από τις κυριότερες αιτίες της θεσμοθέτησης του Ν. 3869/2010. Άλλωστε, ο δανειολήπτης που αιτείται τη λήψη δανείου δεν έχει τη δυνατότητα να υποχρεώσει τον πιστωτή του να αποδεχθεί την πρότασή του, ενώ τα πιστωτικά ιδρύματα έχουν τη δυνατότητα να ερευνήσουν τις οικονομικές δυνατότητες του αιτουμένου το δάνειο από τα εκκαθαριστικά σημειώματα φόρου εισοδήματός του, την περιουσιακή κατάστασή του, τις βεβαιώσεις αποδοχών του ή συντάξεων κ.τ.λ., καθώς επίσης και τις προηγούμενες δανειακές υποχρεώσεις του ή την εν γένει οικονομική συμπεριφορά του (ύπαρξη ακάλυπτων επιταγών, απλήρωτων συναλλαγματικών, κατασχέσεων κλπ) μέσω του συστήματος «Τειρεσίας» (σύστημα οικονομικής συμπεριφοράς και σύστημα συγκέντρωσης κινδύνων). Επιπροσθέτως, με το άρθρο 8 της Κ.Υ.Α. Ζ1-699/Φ.Ε.Κ. Β' 917/2010 περί προσαρμογής της ελληνικής νομοθεσίας προς την Οδηγία 2008/48/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 23^{ης} Απριλίου 2008 για τις συμβάσεις καταναλωτικής πίστης θεσπίζεται ρητά η υποχρέωση των πιστωτικών ιδρυμάτων αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας του καταναλωτή, ήτοι το εκάστοτε πιστωτικό ίδρυμα υποχρεώνεται να ερευνά και να αξιολογεί την πιστοληπτική ικανότητα και φερεγγυότητα του καταναλωτή πριν από τη σύναψη της σύμβασης πίστωσης βάσει επαρκών στοιχείων κατά το προσυμβατικό στάδιο και κατόπιν έρευνας στην κατάλληλη βάση δεδομένων, σύμφωνα με τις ειδικότερες διατάξεις για την εποπτεία των πιστωτικών και χρηματοδοτικών ιδρυμάτων. Δολιότητα νοείται ιδίως όταν ο δανειολήπτης προκάλεσε την άγνοια της επισφάλειας στους πιστωτές του ή εξαπάτησε τους υπαλλήλους της τράπεζας, προσκομίζοντας πλαστά στοιχεία ή αποκρύπτοντας υποχρεώσεις του, οι οποίες δεν έχουν καταχωρηθεί για οποιονδήποτε λόγο στις βάσεις δεδομένων που αξιοποιούν οι τράπεζες για την οικονομική συμπεριφορά των πελατών τους. Περαιτέρω, ο οφειλέτης ενεργεί με δόλο όταν μεταβίβασε κατά την τελευταία τριετία πριν από την υποβολή αίτησης του άρθρου 4 παρ. 1 του Ν. 3869/2010 εμπράγματο δικαίωμα επί αξιόλογου ακινήτου του ή άλλου περιουσιακού του στοιχείου, με σκοπό τη βλάβη των πιστωτών του, καθώς επίσης και όταν με τις πράξεις ή παραλείψεις του επιδιώκει την αδυναμία των πληρωμών του ή προβλέπει ότι οδηγείται σε αδυναμία πληρωμών και δεν αλλάζει συμπεριφορά αποδεχόμενος το αποτέλεσμα αυτό (βλ. Αθανασίου Γ. Κρητικού, Ρύθμιση των οφειλών υπερχρεωμένων φυσικών προσώπων με βάση το Ν. 3869/2010 όπως ισχύει μετά τις επελθούσες νομοθετικές μεταβολές, τέταρτη έκδοση, εκδόσεις Σάκουλα, Αθήνα - Θεσσαλονίκη 2016, σελ. 49-54 και Δημητρίου Χ. Μακρή, κατ' άρθρο ερμηνεία του Ν. 3869/2010, Β' έκδοση, εκδόσεις Τσίμος 2011, σελ. 37-38 και ενδεικτικά από τη νομολογία βλ. ΑΠ 286/2017 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 153/2017 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 65/2017 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΜΠρΘεσ 26/2016 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΕιρΧαν 8/2015 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΕιρΙλ 405/2014 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΕιρΑθ 490/2012 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΕιρΑθ 274/2012 ΕφΑΔ 2012.1124, ΕιρΑθ 257/2012 ΕΠολΔ 2012.631, ΕιρΠατρ 54/2012 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΕιρΘηβ 3/2011 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Περαιτέρω, σύμφωνα με το άρθρο 6 παρ. 3 του Ν. 3869/2010, όπως ίσχυε στην προκειμένη περίπτωση κατά τα ως άνω αναφερόμενα, ορίστηκαν τα εξής: «Οι απαιτήσεις των πιστωτών που είναι εξασφαλισμένες με ειδικό προνόμιο ή εμπράγματο δικαίωμα συνεχίζουν να εκτοκίζονται μέχρι την έκδοση οριστικής απόφασης επί της αιτήσεως με επιτόκιο ενήμερης οφειλής. Οι λοιπές απαιτήσεις παύουν με την κοινοποίηση της αίτησης να παράγουν νόμιμους ή συμβατικούς τόκους. Οι οφειλές αυτές θεωρούνται ληξιπρόθεσμες και υπολογίζονται με την τρέχουσα κατά το χρόνο κοινοποίησης της αίτησης αξία τους».

Σύμφωνα δε με το άρθρο 9 παρ. 2 του Ν. 3689/2010, όπως ίσχυε στην προκειμένη περίπτωση κατά τα ως άνω αναφερόμενα, ορίζονται οι προϋποθέσεις εξαίρεσης από την εκποίηση της κύριας κατοικίας του οφειλέτη και η σχετική ρύθμιση του Δικαστηρίου για την ικανοποίηση των απαιτήσεων των πιστωτών του σε συνολικό ποσό που μπορεί να ανέρχεται μέχρι και στο 80% της αντικειμενικής της αξίας. Η εξαίρεση της κύριας κατοικίας από την εκποίηση εκπορεύεται και από το άρθρο 21 του Συντάγματος περί προστασίας της οικογένειας και της οικογενειακής στέγης. Η δε εξαίρεση από την εκποίηση της κύριας κατοικίας του οφειλέτη και η υποχρέωσή του για καταβολή ποσού μέχρι του 80% της αντικειμενικής της αξίας δεν εξαρτάται από το εάν η κύρια κατοικία είναι βεβαρημένη ή μη με εμπράγματη ασφάλεια. Επομένως, ακόμα και αν η κύρια κατοικία του οφειλέτη είναι ελεύθερη βαρών ή βεβαρημένη μόνο για τμήμα των οφειλών του, ο οφειλέτης πρέπει να καταβάλει το ποσό που αντιστοιχεί μέχρι το 80% της αντικειμενικής της αξίας, σε διάρκεια μέχρι είκοσι ετών, εκτός εάν η διάρκεια των συμβάσεων δυνάμει των οποίων χορηγήθηκαν πιστώσεις στον οφειλέτη ήταν μεγαλύτερη των είκοσι ετών, οπότε το Δικαστήριο δύναται να προσδιορίσει μεγαλύτερη διάρκεια, η οποία πάντως δεν υπερβαίνει τα τριάντα πέντε έτη. Η ρύθμιση μπορεί να προβλέπει και περίοδο χάριτος, ενώ οι απαιτήσεις των πιστωτών που έχουν εμπράγματη ασφάλεια στο ανωτέρω ακίνητο ικανοποιούνται προνομιακά. Από τα ανωτέρω συνάγεται ότι η εξαίρεση από την εκποίηση της κύριας κατοικίας του δεν είναι τελείως ανώδυνη για τον οφειλέτη, αλλά αναλαμβάνει μία πρόσθετη υποχρέωση, πέραν αυτής που του επιβάλλεται από το Δικαστήριο στο πλαίσιο της δικαστικής ρύθμισης των οφειλών του σύμφωνα με το άρθρο 8 παρ. 2 του Ν. 3869/2010. Ειδικότερα, όταν το Δικαστήριο εξαιρεί από την εκποίηση την κύρια κατοικία του οφειλέτη, ενώ θα μπορούσε να διατάξει τη ρευστοποίησή της κατ' άρθρο 9 παρ. 1 του Ν. 3869/2010, ρυθμίζει την ικανοποίηση των απαιτήσεων των πιστωτών του και επιβάλλει στον οφειλέτη την υποχρέωση να καταβάλει ποσό μέχρι το 80% της αντικειμενικής αξίας της κύριας κατοικίας του. Μία αντίθετη ερμηνεία του άρθρου 9 παρ. 2 του Ν. 3869/2010, σύμφωνα με την οποία εναπόκειται στην κρίση του Δικαστηρίου το ποσό που θα οριστεί για τη διάσωση της κύριας κατοικίας του οφειλέτη με ανώτατο όριο το 80% της αντικειμενικής αξίας της, δεν μπορεί να βρει έρεισμα στη γραμματική διατύπωση της διάταξης, καθώς η ανωτέρω φράση δεν αναφέρεται σε δυνατότητα του Δικαστηρίου για προσδιορισμό του ανωτέρω ποσοστού, αλλά στο ανώτατο όριο της πρόσθετης αυτής επιβάρυνσης του οφειλέτη. Ειδικότερα, ο οφειλέτης θα απαλλαγεί για το ποσό των οφειλών του πέραν του 80% της αντικειμενικής αξίας της κύριας κατοικίας του, εφόσον το υπόλοιπο των οφειλών του μετά τις καταβολές της ρύθμισης του άρθρου 8 παρ. 2 του Ν. 3869/2010 είναι μεγαλύτερο του 80% της αντικειμενικής αξίας της κύριας κατοικίας του. Σε διαφορετική περίπτωση, θα υπήρχε απαλλαγή του οφειλέτη από τα χρέη του με μικρές καταβολές ή ακόμα και με μηδενικές καταβολές, δυσανάλογες της αξίας της κύριας κατοικίας του, με τη διατήρηση όμως από τον οφειλέτη αυτού του περιουσιακού του στοιχείου, με αποτέλεσμα οι πιστωτές του να στερούνταν της δυνατότητας για την ικανοποίηση έστω μέρους των απαιτήσεών τους, το οποίο θα ήταν αντίθετο με το σκοπό του Νόμου, όπως αυτός συνάγεται από τα άρθρα 9 παρ. 1 και 4 παρ. 1 του Ν. 3869/2010. Σύμφωνα δε με την εισηγητική έκθεση του Ν. 3869/2010, με το Νόμο αυτό δίνεται η δυνατότητα στον οφειλέτη να απαλλαγεί από τα χρέη του, υπό την προϋπόθεση όμως ότι δεν υφίστανται περιουσιακά στοιχεία για την ικανοποίηση των πιστωτών του. Περαιτέρω, εάν ο οφειλέτης δεν μπορεί να ανταπεξέλθει στην πρόσθετη αυτή υποχρέωση του άρθρου 9 παρ. 2 του Ν. 3869/2010, τότε εναπόκειται στη βούλησή του η εξαίρεση ή μη της κύριας κατοικίας του από την εκποίηση. Σε αντίθεση λοιπόν με ότι προβλέπεται για τις καταβολές στο πλαίσιο της ρύθμισης του άρθρου 8 παρ. 2 του Ν. 3869/2010, στην περίπτωση αιτήματος του οφειλέτη για εξαίρεση από την εκποίηση της κύριας κατοικίας του δεν μπορούν να εφαρμοστούν αναλογικά οι διατάξεις του άρθρου 8 παρ. 5 του Ν. 3869/2010. Επομένως, προκειμένου να διασώσει την κύρια κατοικία του από την εκποίηση, ο οφειλέτης είναι υποχρεωμένος να καταβάλλει στο πλαίσιο της ρύθμισης του άρθρου 9 παρ. 2 του Ν. 3869/2010 τις δόσεις που θα ορίσει το Δικαστήριο, ακόμα και αν έχει ελάχιστα εισοδήματα που μόλις επαρκούν για τη

πληρωμής των χρεών του, η εισοδηματική κατάστασή του κατά το χρόνο ανάληψης των δανειακών υποχρεώσεών του, καθώς επίσης και το ακριβές χρονικό σημείο από το οποίο αδυνατεί να ανταπεξέλθει στις δανειακές του υποχρεώσεις, δεν αποτελούν απαιτούμενα στοιχεία για το ορισμένο της αίτησης κατ' άρθρο 4 παρ. 1 του Ν. 3869/2010, αλλά ανάγονται στην ουσιαστική βασιμότητά της και αποτελούν αντικείμενο απόδειξης (ΕιρΑλεξανδ 13/2014, ΕιρΔυμ 27/2013, ΕιρΚαλύμνου 1/2012, δημοσιευμένες στην ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Ειδικότερα, από τις διατάξεις των άρθρων 1 παρ. 2α' και 4 παρ. 1 του Ν. 3869/2010, όπως ίσχυε κατά την κατάθεση της υπό κρίση αίτησης, δεν προκύπτει ότι απαιτείται για το ορισμένο της αίτησης η αναφορά του χρόνου ανάληψης της υπό ρύθμιση οφειλής, αλλά αρκεί η επίκληση της ανάληψής της σε χρόνο προγενέστερο του έτους από την κατάθεση της αίτησης, χωρίς να απαιτείται ο προσδιορισμός του χρόνου σύναψης των εν λόγω δανειακών συμβάσεων που μπορεί να προκύψει από τις αποδείξεις (ΜΠρΔράμας 336/2013 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Εάν ο πιστωτής μίας τέτοιας οφειλής, ο οποίος γνωρίζει το χρόνο ανάληψης των οφειλών έχοντας την απαιτούμενη προς τούτο υποδομή, επιθυμεί να αποκλείσει την εφαρμογή του Ν. 3869/2010 ως προς αυτήν, θα προβάλλει το σχετικό ισχυρισμό φέροντας και το βάρος απόδειξής του, ενώ επιχείρημα υπέρ της ανωτέρω θέσης αντλείται και εκ του γεγονότος ότι ο νομοθέτης δεν συμπεριέλαβε στην υποχρέωση χορήγησης από τα πιστωτικά ιδρύματα στους δανειολήπτες κατάστασης των οφειλών τους κατά κεφάλαιο, τόκους και έξοδα και την υποχρέωση αναφοράς του χρόνου κατάρτισης των συμβάσεων ή ανάληψης των σχετικών οφειλών (βλ. ΜΠρΘεσ 38/2014 ΕλλΔνη 2014.1134, ΕιρΠολυγ 64/2014 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ και Αθανασίου Γ. Κρητικού, Ρύθμιση των οφειλών υπερχρεωμένων φυσικών προσώπων με βάση το Ν. 3869/2010 όπως ισχύει μετά τις επελθούσες νομοθετικές μεταβολές, τέταρτη έκδοση, εκδόσεις Σάκκουλα, Αθήνα - Θεσσαλονίκη 2016, σελ. 180-193).

Με την υπό κρίση αίτηση και κατ' εκτίμηση του δικογράφου της, όπως παραδεκτά τροποποιήθηκε-συμπληρώθηκε με προφορική δήλωση του πληρεξουσίου Δικηγόρου της αιτούσας στο ακροατήριο του Δικαστηρίου τούτου, η οποία περιέχεται στα ταυτάριθμα με την παρούσα πρακτικά της δημόσιας συνεδρίασής του και με τις έγγραφες προτάσεις του και κατ' εκτίμησή τους, χωρίς να μεταβάλλεται η βάση της (άρθρα 747, 741 και 224 ΚΠολΔ), η αιτούσα, επικαλούμενη έλλειψη πτωχευτικής ικανότητας και μόνιμη αδυναμία πληρωμής ληξιπρόθεσμων χρηματικών οφειλών της προς την καθ' ης πιστώτριά της και αφού ληφθεί υπόψη η επαγγελματική, εισοδηματική, περιουσιακή, οικονομική και οικογενειακή κατάστασή της, αιτείται τη ρύθμιση των οφειλών της και την εξαίρεση από την εκποίηση της κύριας κατοικίας της, σύμφωνα με το υποβληθέν σχέδιο διευθέτησης των οφειλών της, καθώς επίσης να καταδικαστεί η καθ' ης η αίτηση στην καταβολή της δικαστικής της δαπάνης, κατά τα αναφερόμενα ειδικότερα στην υπό κρίση αίτηση. Με το ανωτέρω περιεχόμενο και αιτήματα, η υπό κρίση αίτηση αρμοδίως καθ' ύλην και κατά τόπον εισάγεται για να συζητηθεί ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου, με τη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας (άρθρο 3 του Ν. 3869/2010, σε συνδυασμό με το άρθρο 739 ΚΠολΔ), εφόσον για το παραδεκτό της τηρήθηκε η προβλεπόμενη προδικασία και προσκομίστηκαν τα έγγραφα, σύμφωνα με τα άρθρα 2, 4, 5 παρ. 1 και 7 παρ. 1 του Ν. 3869/2010, όπως ίσχυαν κατά την κατάθεση της υπό κρίση αίτησης σύμφωνα με όσα εκτέθηκαν ανωτέρω και πριν από την τροποποίησή τους από το Ν. 4161/2013, καθώς με τις μεταβατικές διατάξεις του ορίστηκε ότι για τις αιτήσεις που εκκρεμούσαν κατά την έναρξη ισχύος του, ήτοι για τις αιτήσεις που είχαν κατατεθεί πριν από την 14-06-2013, εφαρμόζεται η προδικασία που ίσχυε πριν τη θέση του σε ισχύ (άρθρο 19 παρ. 3 του Ν. 4161/2013). Ειδικότερα: α) τηρήθηκε η προδικασία του εξωδικαστικού συμβιβασμού, που προβλεπόταν από την παράγραφο 2 του άρθρου 2 του Ν. 3869/2010 (όπως ίσχυε κατά την κατάθεση της υπό κρίση αίτησης σύμφωνα με όσα εκτέθηκαν ανωτέρω), με τη διαμεσολάβηση προσώπου από αυτά που έχουν σχετική εξουσία από το Νόμο (άρθρο 2 του Ν. 3869/2010, όπως ίσχυε κατά την κατάθεση της υπό κρίση αίτησης σύμφωνα με όσα εκτέθηκαν ανωτέρω), ο οποίος όμως απέτυχε την
, όπως βεβαιώνεται στη με ημερομηνία 13 βεβαίωση αποτυχίας
εξωδικαστικού συμβιβασμού, που προσκομίστηκε από την αιτούσα, β) η αίτηση
κατατέθηκε στη γραμματεία του Δικαστηρίου τούτου την ήτοι μέσα στην

4ο φύλλο της υπ' αρ. 7934 /2018 απόφασης του Ειρηνοδικείου Αθηνών (διαδικασία εκούσιας δικαιοδοσίας)

εξάμηνη προθεσμία του άρθρου 2 παρ. 1 του Ν. 3869/2010 (όπως ίσχυε κατά την κατάθεση της υπό κρίση αίτησης σύμφωνα με όσα εκτέθηκαν ανωτέρω) από την ως άνω αναφερόμενη αποτυχία του εξωδικαστικού συμβιβασμού, γ) κλητεύθηκε νόμιμα και εμπρόθεσμα η καθ' ης πιστώτρια με την επίδοση σε αυτή αντιγράφου της υπό κρίση αίτησης, με πράξη ορισμού δικασίμου για τη συζήτησή της, κατ' άρθρο 5 παρ. 1 του Ν. 3869/2010 (όπως ίσχυε κατά την κατάθεση της υπό κρίση αίτησης σύμφωνα με όσα εκτέθηκαν ανωτέρω) (βλ. την έκθεση επίδοσης που προσκομίστηκε μετ' επικλήσεως από την αιτούσα), δ) κατατέθηκαν εμπροθέσμως στο φάκελο που τηρείται στη γραμματεία του Δικαστηρίου τούτου τα έγγραφα του άρθρου 4 παρ. 2 και 4 του Ν. 3869/2010 (όπως ίσχυε κατά την κατάθεση της υπό κρίση αίτησης σύμφωνα με όσα εκτέθηκαν ανωτέρω), ήτοι η ως άνω αναφερόμενη βεβαίωση αποτυχίας εξωδικαστικού συμβιβασμού, η υπεύθυνη δήλωση της αιτούσας, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 4 παρ. 2β' του Ν. 3869/2010 (όπως ίσχυε κατά την κατάθεση της υπό κρίση αίτησης σύμφωνα με όσα εκτέθηκαν ανωτέρω) και τα έγγραφα σχετικά με την κατάσταση της περιουσίας της, των εισοδημάτων της, των πιστωτών της και των απαιτήσεών τους και ε) απέτυχε ο δικαστικός συμβιβασμός των άρθρων 5 παρ. 1 και 7 παρ. 1 του Ν. 3869/2010 (όπως ίσχυαν κατά την κατάθεση της υπό κρίση αίτησης σύμφωνα με όσα εκτέθηκαν ανωτέρω), διότι δεν έγινε δεκτό από την καθ' ης πιστώτρια το σχέδιο διευθέτησης των οφειλών της αιτούσας (βλ. τις κατατεθείσες έγγραφες παρατηρήσεις-προτάσεις της του άρθρου 5 του Ν. 3869/2010, όπως ίσχυε κατά την κατάθεση της υπό κρίση αίτησης σύμφωνα με όσα εκτέθηκαν ανωτέρω). Επιπροσθέτως, από την αυτεπάγγελτη έρευνα του Δικαστηρίου στα τηρούμενα αρχεία, κατ' άρθρο 13 του Ν. 3869/2010, διαπιστώθηκε ότι δεν εκκρεμεί άλλη αίτηση της αιτούσας για ρύθμιση των οφειλών της στο παρόν Δικαστήριο ή σε άλλο Ειρηνοδικείο της Χώρας και δεν έχει εκδοθεί απόφαση για ρύθμιση με απαλλαγή από τις οφειλές της. Γίνεται δε μνεία ότι τηρήθηκε η διαδικασία επικαιροποίησης των στοιχείων της αιτούσας σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου 2 της ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΥ Α.4 του άρθρου 2 του Ν. 4336/2015 (Φ.Ε.Κ. Α' 94/14-08-2015), όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 14 παρ. 9 του Ν. 4346/2015 (Φ.Ε.Κ. Α' 152/20-11-2015) και τροποποιήθηκε με το άρθρο τρίτο παρ. 1 του Ν. 4366/2016 (Φ.Ε.Κ. Α' 18/15-02-2016), όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 55 του Ν. 4384/2016 (Φ.Ε.Κ. Α' 78/26-04-2016). Περαιτέρω, σύμφωνα με όσα εκτέθηκαν ανωτέρω, η υπό κρίση αίτηση είναι ορισμένη, απορριπτομένης ως αβάσιμης κατ' ουσίαν της ένστασης αοριστίας της που υποβλήθηκε από τη μετέχουσα στη δίκη πιστώτρια, με προφορική δήλωση του πληρεξουσίου Δικηγόρου της στο ακροατήριο του Δικαστηρίου τούτου, η οποία περιέχεται στα ταυτάριθμα με την παρούσα πρακτικά της δημόσιας συνεδρίασής του και με τις έγγραφες προτάσεις της και κατ' εκτίμησή τους και είναι νόμιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 1, 4, 5, 8 και 9 του Ν. 3869/2010, όπως ίσχυαν στην προκειμένη περίπτωση κατά τα ως άνω αναφερόμενα, εκτός από το αίτημα να καταδικαστεί η καθ' ης η αίτηση στην καταβολή της δικαστικής της δαπάνης, διότι σύμφωνα με το άρθρο 8 παρ. 6 του Ν. 3869/2010 δεν επιδικάζεται δικαστική δαπάνη. Επομένως, η υπό κρίση αίτηση, κατά το μέρος που κρίθηκε νόμιμη, πρέπει να ερευνηθεί περαιτέρω ως προς την ουσιαστική βασιμότητά της, μετά και την καταβολή των νομίμων τελών της συζήτησής της.

Η μετέχουσα στη δίκη πιστώτρια, με προφορική δήλωση του πληρεξουσίου Δικηγόρου της στο ακροατήριο του Δικαστηρίου τούτου, η οποία περιέχεται στα ταυτάριθμα με την παρούσα πρακτικά της δημόσιας συνεδρίασής του και με τις έγγραφες προτάσεις της και κατ' εκτίμησή τους, αρνήθηκε την υπό κρίση αίτηση και ζήτησε να απορριφθεί ως μη νόμιμη και ουσιαστικά αβάσιμη και υπέβαλε, εκτός από την ένσταση αοριστίας της για την οποία έγινε μνεία ανωτέρω, τις κάτωθι ενστάσεις: Α) Την ένσταση ανειλικρινούς δήλωσης της αιτούσας, επικαλούμενη ότι η αιτούσα απέκρυψε την αληθινή περιουσιακή και εισοδηματική κατάσταση του συζύγου της, κατά τα αναφερόμενα ειδικότερα στις έγγραφες προτάσεις της. Η ένσταση αυτή είναι ορισμένη (άρθρο 262 παρ. 1 ΚΠολΔ) και νόμιμη, στηριζόμενη στο άρθρο 10 του Ν. 3869/2010 και πρέπει να εξεταστεί περαιτέρω ως προς την ουσιαστική βασιμότητά

της. Β) Την ένσταση υπαίτιας-δόλιας περιέλευσης της αιτούσας σε μόνιμη αδυναμία πληρωμής ληξιπρόθεσμων χρηματικών οφειλών της, επικαλούμενη ότι η αιτούσα ενσυνείδητα προέβη σε ανάληψη αυξημένων δανειακών υποχρεώσεων, κατά τα αναφερόμενα ειδικότερα στις έγγραφες προτάσεις της. Η ένσταση αυτή είναι ορισμένη (άρθρο 262 παρ. 1 ΚΠολΔ) και νόμιμη, στηριζόμενη στο άρθρο 1 του Ν. 3869/2010 και πρέπει να εξεταστεί περαιτέρω ως προς την ουσιαστική βασιμότητά της. Γ) Την ένσταση καταχρηστικής άσκησης δικαιώματος εκ μέρους της αιτούσας, επικαλούμενη ότι η αιτούσα καταχρηστικά αναφέρει αδυναμία εξόφλησης των οφειλών της και αιτείται την υπαγωγή της στις διατάξεις του Ν. 3869/2010, που θα έχει δυσμενείς συνέπειες για αυτή, κατά τα αναφερόμενα ειδικότερα στις έγγραφες προτάσεις της. Η ένσταση αυτή είναι ορισμένη (άρθρο 262 παρ. 1 ΚΠολΔ), αλλά κατά το μέρος που στρέφεται κατά της άσκησης της υπό κρίση αίτησης πρέπει να απορριφθεί ως μη νόμιμη, διότι η απαγόρευση της άσκησης του δικαιώματος που ορίζει το άρθρο 281 ΑΚ, με τους όρους που αυτό προβλέπει, είναι παραδεκτή μόνο για δικαίωμα, το οποίο απορρέει από διατάξεις ουσιαστικού δικαίου και όχι από διατάξεις δικονομικές (ΑΠ 1006/1999 ΕλλΔνη 1999.1718, ΑΠ 392/1997 ΕλλΔνη 1997.1842, ΕφΠειρ 357/2005 ΠειρΝομ 2005.314, ΜΠρΛαμ 65/2016 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΕιρΑλεξανδ 13/2014 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΕιρΑμαρ 447/2012 ΕφΑΔ 2012.540, ΕιρΚορ 121/2012 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΕιρΣαμ 82/2012 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Κατά το μέρος που αφορά τους πραγματικούς ισχυρισμούς σχετικά με το περιεχόμενό της είναι νόμιμη, στηριζόμενη στο άρθρο 281 ΑΚ και πρέπει να ερευνηθεί περαιτέρω ως προς την ουσιαστική βασιμότητά της.

Από την ανώμοτη εξέταση της αιτούσας στο ακροατήριο του Δικαστηρίου τούτου, η οποία περιέχεται στα ταυτάριθμα με την παρούσα πρακτικά της δημόσιας συνεδρίασής του, καθώς επίσης και από τη δέουσα εκτίμηση όλων ανεξαιρέτως των εγγράφων που προσκομίστηκαν μετ' επικλήσεως από τους διαδίκους και από εκείνα που απλώς προσκομίζονται στο Δικαστήριο χωρίς να γίνεται επίκλησή τους (βλ. Βασ. Αντ. Βαθρακοκόιλη, Κώδικας Πολιτικής Δικονομίας, Ερμηνευτική - Νομολογιακή Ανάλυση κατ' άρθρο, τόμος Δ', Αθήνα 1996, άρθρο 759 αρ. 5 σελ. 453 και Αρβανιτάκη σε Κεραμέα-Κονδύλη-Νίκα, Ερμηνεία ΚΠολΔ II, εκδόσεις Σάκκουλα 2000, άρθρο 759 αρ. 1 σελ. 1507), σε συνδυασμό και με την αυτεπάγγελτη έρευνα των γεγονότων (άρθρα 744 και 759 παρ. 3 ΚΠολΔ), από τα δικαστικά τεκμήρια, από τις ομολογίες που συνάγονται από τους ισχυρισμούς των διαδίκων και από τα διδάγματα της κοινής πείρας που λαμβάνονται υπόψη αυτεπαγγέλτως από το Δικαστήριο (άρθρα 741, 261, 336 παρ. 4 και 352 ΚΠολΔ), αλλά και από την εν γένει διαδικασία, αποδεικνύονται κατά την κρίση του Δικαστηρίου τα κάτωθι πραγματικά περιστατικά: Η αιτούσα γεννήθηκε το [] , είναι έγγαμη, με δύο ανήλικα τέκνα και εργάζεται ως ιδιωτική υπάλληλος στην εταιρεία [] από την [] 7 με μηνιαίο μισθό ποσού 497.10 ευρώ. ενώ προηγουμένως εργαζόταν στην εταιρεία []

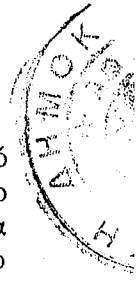
[]», ο δε σύζυγος της εργάζεται ως ιδιωτικός υπάλληλος στην εταιρεία με την επωνυμία []

» από την [] με μηνιαίο μισθό ποσού 709,68 ευρώ, ενώ προηγουμένως εργάστηκε σε διάφορες εταιρείες, με το συνολικό ετήσιο οικογενειακό εισόδημά τους να ανέρχεται κατά τα φορολογικά έτη 2016, 2015 και 2014 και τα οικονομικά έτη 2014, 2013, 2012, 2011 και 2010, στο ποσό των 5.981,77 ευρώ + 12.743,94 ευρώ, 1.139,47 ευρώ + 12.400,46 ευρώ, 13.152,06 ευρώ + 12.335,49 ευρώ, 13.240,24 ευρώ + 15.775,48 ευρώ, 19.073,27 ευρώ + 21.197,11 ευρώ, 20.739,57 ευρώ + 17.758,23 ευρώ, 19.415,89 ευρώ + 19.494,66 ευρώ και 22.606,75 ευρώ + 19.494,64 ευρώ, αντίστοιχα, με τις εκάστοτε φορολογικές υποχρεώσεις, στις δε δαπάνες της αιτούσας περιλαμβάνονται τα έξοδα του κόστους διαβίωσης της ίδιας και της οικογενείας της [βλ. την ανώμοτη εξέταση της αιτούσας στο ακροατήριο του Δικαστηρίου τούτου, η οποία περιέχεται στα ταυτάριθμα με την παρούσα πρακτικά της δημόσιας συνεδρίασής του και τα προσκομισθέντα μετ' επικλήσεως από την αιτούσα σχετικά έγγραφα, το Δελτίο Τύπου της ΕΛ.ΣΤΑΤ. της 05-10-2016, δημοσιευμένο στην ιστοσελίδα της ΕΛ.ΣΤΑΤ. για την Έρευνα Οικογενειακών Προϋπολογισμών (Ε.Ο.Π.) έτους 2015, το ενημερωτικό σημείωμα για

τον προσδιορισμό των εύλογων δαπανών διαβίωσης της 10-04-2014 και της ενημερωτικής εισήγησης για τις εύλογες δαπάνες διαβίωσης στο Κυβερνητικό Συμβούλιο Διαχείρισης Ιδιωτικού Χρέους δυνάμει του Ν. 4224/2013, δημοσιευμένα στην ιστοσελίδα της Γενικής Γραμματείας Καταναλωτή, καθώς επίσης και την υπ' αρ. 54/15-12-2015 πράξη της Εκτελεστικής Επιτροπής της Τράπεζας της Ελλάδος (Φ.Ε.Κ. Β' 2.740/16-12-2015)]. Σε χρόνο προγενέστερο του έτους από την κατάθεση της υπό κρίση αίτησης, που δεν αμφισβητήθηκε από την καθ' ης πιστώτρια, η αιτούσα είχε αναλάβει έναντι της καθ' ης πιστώτριάς της, κατ' άρθρο 6 παρ. 3 του Ν. 3869/2010, όπως ίσχυε στην προκειμένη περίπτωση κατά τα ως άνω αναφερόμενα, τις κάτωθι οφειλές: α) οφειλή εκ του υπ' αρ. λογαριασμού της σύμβασης στεγαστικού δανείου, που εμφάνιζε υπόλοιπο την 14-03-2018 το συνολικό ποσό των 134.135,49 ευρώ, β) οφειλή εκ του υπ' αρ. λογαριασμού της σύμβασης στεγαστικού δανείου, που εμφάνιζε υπόλοιπο την 14-03-2018 το συνολικό ποσό των 67.105,63 ευρώ, οι οποίες είναι εμπραγμάτως εξασφαλισμένες με προσημείωση υποθήκης επί της κύριας κατοικίας της αιτούσας, ήτοι επί της πλήρους κυριότητας της αιτούσας και κατά ποσοστό 50% εξ αδιαίρετου επί του υπό στοιχείο διαμερίσματος του τετάρτου πάνω από το ισόγειο ορόφου, επιφανείας τ.μ., μετά των βοηθητικών χώρων του συνολικής επιφανείας τ.μ., ήτοι της υπό στοιχείο θέσης στάθμευσης αυτοκινήτου της πυλωτής επιφανείας τ.μ. και της υπό στοιχείο αποθήκης του υπογείου επιφανείας 9,00 τ.μ., μίας οικοδομής κειμένης επί ενός οικοπέδου που βρίσκεται στο και επί της οδού , κατά τα αναφερόμενα στο υπ' αρ. συμβόλαιο της Συμβολαιογράφου Αθηνών , αντικειμενικής αξίας 43.931,87 ευρώ, σύμφωνα με τη δήλωση ενιαίου φόρου ιδιοκτησίας ακινήτων (ΕΝ.Φ.Ι.Α.) - πράξη διοικητικού προσδιορισμού φόρου Ν. 4223/2013 έτους 2017, που προσκομίστηκε μετ' επικλήσεως από την αιτούσα και γ) οφειλή εκ της υπ' αρ. σύμβασης πιστωτικής κάρτας, που εμφάνιζε υπόλοιπο την το συνολικό ποσό των , ήτοι η συνολική οφειλή της αιτούσας προς την ως άνω αναφερόμενη πιστώτριά της ανέρχεται στο ποσό των 204.200,16 ευρώ (βλ. τις προσκομισθείσες από τους διαδίκους αναλυτικές καταστάσεις/βεβαιώσεις οφειλών της αιτούσας προς την καθ' ης πιστώτριά της, με ημερομηνία έκδοσης την -03-2018 και την -04-2013, την ανώμοτη εξέταση της αιτούσας στο ακροατήριο του Δικαστηρίου τούτου, η οποία περιέχεται στα ταυτάριθμα με την παρούσα πρακτικά της δημόσιας συνεδρίασής του, αλλά και όσα αναφέρονται στην υπό κρίση αίτηση, στις έγγραφες προτάσεις των διαδίκων, στην προσθήκη-αντίκρουση της αιτούσας και στα προσκομισθέντα μετ' επικλήσεως από τους διαδίκους σχετικά έγγραφα).

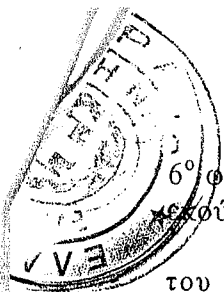
Με βάση τα ως άνω αποδειχθέντα πραγματικά περιστατικά και με όσα αναφέρθηκαν ανωτέρω, το Δικαστήριο άγεται στην κρίση ότι η αιτούσα πληροί τις προϋποθέσεις υπαγωγής της στις διατάξεις του Ν. 3869/2010 και ρύθμισης των οφειλών της, επειδή πρόκειται για φυσικό πρόσωπο που δεν έχει πτωχευτική ικανότητα και έχει περιέλθει, χωρίς δόλο, σε μόνιμη και γενική αδυναμία πληρωμής ληξιπρόθεσμων χρηματικών οφειλών της, απορριπτομένων ως αβασίμων κατ' ουσίαν των σχετικών ισχυρισμών και ενστάσεων της μετέχουσας στη δίκη πιστώτριας. Επομένως, η ρύθμιση των οφειλών της αιτούσας θα γίνει κατά πρώτο λόγο με μηνιαίες καταβολές προς την καθ' ης πιστώτριά της, σύμφωνα με το άρθρο 8 παρ. 2 του Ν. 3869/2010, όπως ίσχυε στην προκειμένη περίπτωση κατά τα ως άνω αναφερόμενα. Αφού ληφθούν υπόψη τα ανωτέρω πραγματικά περιστατικά και συγκεκριμένα η επαγγελματική, εισοδηματική, περιουσιακή και οικογενειακή κατάσταση της αιτούσας, το μηνιαίο κόστος των βιοτικών αναγκών της, το ύψος των οφειλών της και δεδομένου ότι σύμφωνα με το άρθρο 1389 ΑΚ οι σύζυγοι έχουν την υποχρέωση να συνεισφέρουν από κοινού, ο καθένας ανάλογα με τις δυνάμεις του, για την αντιμετώπιση των αναγκών της οικογένειας, η συνεισφορά των οποίων γίνεται με την προσωπική εργασία, τα εισοδήματά τους και την περιουσία τους, η μηνιαία

καταβολή της αιτούσας προς την καθ' ης πιστώτριά της πρέπει να οριστεί στο ποσό των πενήντα ευρώ (50,00 €) για χρονικό διάστημα πέντε ετών (60 μηνών), το οποίο κατά την κρίση του Δικαστηρίου είναι εύλογο και δύναται να διαθέσει η αιτούσα προς μερική κάλυψη των οφειλών της και το οποίο θα καταβάλλεται εντός του πρώτου πενθημέρου εκάστου μηνός, αρχής γενομένης από τον πρώτο μήνα μετά τη δημοσίευση της παρούσας απόφασης, συμμετρως διανεμόμενο προς τις απαιτήσεις της καθ' ης πιστώτριάς της, κατ' άρθρο 8 παρ. 2 του Ν. 3869/2010, όπως ίσχυε στην προκειμένη περίπτωση κατά τα ως άνω αναφερόμενα, ανάλογα με το ύψος τους, όπως αυτές αναφέρθηκαν ανωτέρω. Μετά την ολοκλήρωση των καταβολών αυτών στο τέλος αυτής της ρύθμισης και εκ του συνόλου των οφειλών της αιτούσας προς την καθ' ης πιστώτριά της, που ανέρχεται στο ποσό των 204.200,16 ευρώ, η αιτούσα θα έχει καταβάλει συνολικά σε αυτή το ποσό των 3.000,00 ευρώ (50,00 ευρώ X 60 μήνες), ήτοι το υπόλοιπο των οφειλών της αιτούσας προς την καθ' ης πιστώτριά της θα ανέρχεται συνολικά στο ποσό των 201.200,16 ευρώ (204.200,16 ευρώ - 3.000,00 ευρώ). Σύμφωνα δε με το άρθρο 8 παρ. 3 του Ν. 3869/2010, η αιτούσα οφείλει να γνωστοποιεί μέσα σε ένα μήνα στη γραμματεία του Δικαστηρίου τούτου κάθε μεταβολή κατοικίας ή εργασίας, αλλαγή εργοδότη, καθώς και κάθε αξιολογή βελτίωση των εισοδημάτων της ή των περιουσιακών της στοιχείων, ώστε να ενημερώνεται ο φάκελος που τηρείται σύμφωνα με την παράγραφο 5 του άρθρου 4 του Ν. 3869/2010.

Περαιτέρω, για την ικανοποίηση του ως άνω αναφερομένου υπολοίπου των οφειλών της αιτούσας, οι ανωτέρω ορισθείσες καταβολές θα συνδυαστούν με την προβλεπόμενη ρύθμιση του άρθρου 9 παρ. 2 του Ν. 3869/2010, όπως ίσχυε στην προκειμένη περίπτωση κατά τα ως άνω αναφερόμενα, καθώς δεν επέρχεται πλήρης εξόφληση των απαιτήσεων της καθ' ης πιστώτριάς της και υποβάλλεται σχετικό αίτημα από την αιτούσα για εξαίρεση από την εκποίηση της κύριας κατοικίας της, ήτοι της πλήρους κυριότητας της αιτούσας και κατά ποσοστό 50% εξ αδιαιρέτου επί του υπό στοιχεία Ι διαμερίσματος του τετάρτου πάνω από το ισόγειο ορόφου, επιφανείας 101,00 τ.μ., μετά των βοηθητικών χώρων του συνολικής επιφανείας 0 τ.μ., ήτοι της υπό στοιχεία θέσης στάθμευσης αυτοκινήτου της πυλωτής επιφανείας 12,00 τ.μ. και της υπό στοιχεία αποθήκης του υπογείου επιφανείας 9,00 τ.μ., μίας οικοδομής κειμένης επί ενός οικοπέδου που βρίσκεται στο Αττικής και επί της οδού 5, κατά τα αναφερόμενα στο υπ' αρ.

όλαιο της Συμβολαιογράφου Αθηνών - αντικειμενικής αξίας 43.931,87 ευρώ, σύμφωνα με τη δήλωση ενιαίου φόρου ιδιοκτησίας ακινήτων (ΕΝ.Φ.Ι.Α.) - πράξη διοικητικού προσδιορισμού φόρου Ν. 4223/2013 έτους 2017, που προσκομίστηκε μετ' επικλήσεως από την αιτούσα, η οποία δεν υπερβαίνει το προβλεπόμενο από τις ισχύουσες διατάξεις όριο αφορολόγητης απόκτησης πρώτης κατοικίας, προσαυξημένο κατά πενήντα τοις εκατό. Σύμφωνα δε με όσα εκτέθηκαν ανωτέρω, το υπόλοιπο των οφειλών της αιτούσας, μετά την παρέλευση των καταβολών του άρθρου 8 παρ. 2 του Ν. 3869/2010 και την τήρηση της ανωτέρω ρύθμισης, θα ανέρχεται στο ποσό των 201.200,16 ευρώ, το οποίο υπερβαίνει το 80% της αντικειμενικής αξίας της ανωτέρω κύριας κατοικίας της, που ανέρχεται στο ποσό των 35.145,50 ευρώ (43.931,87 ευρώ η αντικειμενική της αξία X 80% αυτής). Επομένως, προκειμένου να εξαιρεθεί από την εκποίηση η ανωτέρω κύρια κατοικία της αιτούσας, κατ' άρθρο 9 παρ. 2 του Ν. 3869/2010, όπως ίσχυε στην προκειμένη περίπτωση κατά τα ως άνω αναφερόμενα, η αιτούσα πρέπει να καταβάλει προς την καθ' ης πιστώτριά της το ποσό των 35.145,50 ευρώ. Λαμβανομένου υπόψη του ύψους των οφειλών που πρέπει να αποπληρώσει η αιτούσα για τη διάσωση της κύριας κατοικίας της, της ηλικίας της και της οικονομικής δυνατότητάς της, ο χρόνος της αποπληρωμής πρέπει να οριστεί σε είκοσι έτη (240 μήνες), ήτοι στα πλαίσια αυτού του σκέλους της ρύθμισης, η αιτούσα θα καταβάλλει μηνιαίως το ποσό των εκατόν σαράντα έξι ευρώ και σαράντα τεσσάρων λεπτών (146,44 €) για είκοσι έτη (240 μήνες) (35.145,50 ευρώ / 240 μήνες) προς την καθ' ης πιστώτριά της, κατ' άρθρο 9 παρ. 2 του Ν. 3869/2010, όπως ίσχυε στην προκειμένη περίπτωση κατά τα ως άνω αναφερόμενα. Η καταβολή των μηνιαίων αυτών δόσεων θα πραγματοποιείται εντός του πρώτου πενθημέρου εκάστου μηνός και θα ξεκινήσουν την πρώτη ημέρα

6^ο φύλλο της υπ' αρ. **7236** /2018 απόφασης του Ειρηνοδικείου Αθηνών (διαδικασία εκούσιας δικαιοδοσίας)

του πρώτου μήνα πέντε έτη (60 μήνες) μετά τη δημοσίευση της παρούσας απόφασης, καθώς κρίνεται ότι πρέπει να δοθεί στην αιτούσα περίοδος χάριτος διάρκειας πέντε ετών (60 μηνών), προκειμένου να μη συμπίπτουν οι καταβολές για τις ρυθμίσεις των άρθρων 8 παρ. 2 και 9 παρ. 2 του Ν. 3869/2010 και η εξυπηρέτηση της οφειλής θα γίνει με το μέσο επιτόκιο στεγαστικού δανείου με κυμαινόμενο επιτόκιο που ίσχυε σύμφωνα με το στατιστικό δελτίο της Τράπεζας της Ελλάδος κατά τον τελευταίο μήνα για τον οποίο υφίσταται μέτρηση, αναπροσαρμοζόμενο με επιτόκιο αναφοράς αυτό των Πράξεων Κύριας Αναχρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας και χωρίς ανατοκισμό.

Επιπροσθέτως, κατά την κρίση του Δικαστηρίου πρέπει να εξαιρεθεί από την εκποίηση του άρθρου 9 παρ. 1 του Ν. 3869/2010, όπως ίσχυε στην προκειμένη περίπτωση κατά τα ως άνω αναφερόμενα και η πλήρης κυριότητα της αιτούσας και κατά ποσοστό 50% εξ αδιαιρέτου επί του με αριθμό κυκλοφορίας αυτοκινήτου, μάρκας **Λ** τύπου **κυλινδρισμού** κ.ε. και με έτος πρώτης αδειας κυκλοφορίας **το** διότι με βάση τα διδάγματα της κοινής πείρας και λαμβανομένων υπόψη των χαρακτηριστικών του, των σημερινών συνθηκών της αγοράς αυτοκινήτων, αλλά και των εξόδων της διαδικασίας εκποίησης (αμοιβή εκκαθαριστή, έξοδα δημοσιεύσεων κλπ), η προσφορά του προς εκποίηση δεν κρίνεται απαραίτητη για την ικανοποίηση της καθ' ης πιστώτριας της αιτούσας, καθώς δεν θα προκαλέσει ιδιαίτερο αγοραστικό ενδιαφέρον και δεν πρόκειται να αποφέρει σημαντικό τίμημα για την ικανοποίηση των απαιτήσεών της.

Κατόπιν των ανωτέρω, η υπό κρίση αίτηση, κατά το μέρος που κρίθηκε νόμιμη, πρέπει να γίνει δεκτή και ως προς την ουσιαστική βασιμότητά της και να ρυθμιστούν οι οφειλές της αιτούσας, κατά τα οριζόμενα ειδικότερα στο διατακτικό της παρούσας, η δε απαλλαγή της αιτούσας από κάθε τυχόν υφιστάμενο υπόλοιπο οφειλής της έναντι της καθ' ης πιστώτριας της, θα πιστοποιηθεί με μεταγενέστερη αίτησή της που κοινοποιείται στην πιστώτριά της και η οποία θα υποβληθεί στο Δικαστήριο μετά την κανονική εκτέλεση από την αιτούσα των υποχρεώσεων που της επιβάλλονται με την απόφαση αυτή, σύμφωνα με όσα ορίζονται στο άρθρο 11 παρ. 1 του Ν. 3869/2010, ενώ δικαστική δαπάνη δεν επιδικάζεται σύμφωνα με το άρθρο 8 παρ. 6 του Ν. 3869/2010.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

- Δικάζει κατ' αντιμωλία των διαδίκων.
- Απορρίπτει ό,τι κρίθηκε απορριπτέο.
- Δέχεται κατά τα λοιπά την αίτηση.

Ρυθμίζει τις οφειλές της αιτούσας προς την ανώνυμη τραπεζική εταιρεία με την επωνυμία **Σ Α.Ε.** και υποχρεώνει την αιτούσα να της καταβάλλει μηνιαίως το ποσό των πενήντα ευρώ (50,00 €), για χρονικό διάστημα πέντε ετών (60 μηνών), εντός του πρώτου πενθημέρου εκάστου μηνός, αρχής γενομένης από τον πρώτο μήνα μετά τη δημοσίευση της παρούσας απόφασης.

Εξαιρεί από την εκποίηση την κύρια κατοικία της αιτούσας, ήτοι την πλήρη κυριότητα της αιτούσας και κατά ποσοστό 50% εξ αδιαιρέτου επί του υπό στοιχεία **Δ-1** διαμερίσματος του τετάρτου πάνω από το ισόγειο ορόφου, επιφανείας **μ.**, μετά των βοηθητικών χώρων του συνολικής επιφανείας **τ.μ.**, ήτοι της υπό στοιχείο **θέσης** στάθμευσης αυτοκινήτου της πυλωτής επιφανείας **τ.μ.** και της υπό στοιχεία **αποθήκης** του υπογείου επιφανείας **μ.**, μίας οικοδομής κειμένης επί ενός οικοπέδου που βρίσκεται στο **Αττικής και επί της οδού**

Υποχρεώνει την αιτούσα να καταβάλλει μηνιαίως προς την ανώνυμη τραπεζική εταιρεία με την επωνυμία **Ε.**, για την εξαίρεση από την εκποίηση της κύριας κατοικίας της, το ποσό των εκατόν σαράντα έξι ευρώ και σαράντα τεσσάρων λεπτών (146,44 €) για είκοσι έτη (240 μήνες). Η καταβολή των

μηνιαίων αυτών δόσεων θα πραγματοποιείται εντός του πρώτου πενθημέρου εκάστου μηνός και θα ξεκινήσουν την πρώτη ημέρα του πρώτου μήνα πέντε έτη (60 μήνες) μετά τη δημοσίευση της παρούσας απόφασης και η εξυπηρέτηση της οφειλής θα γίνει με το μέσο επιτόκιο στεγαστικού δανείου με κυμαινόμενο επιτόκιο που ίσχυε σύμφωνα με το στατιστικό δελτίο της Τράπεζας της Ελλάδος κατά τον τελευταίο μήνα για τον οποίο υφίσταται μέτρηση, αναπροσαρμοζόμενο με επιτόκιο αναφοράς αυτό των Πράξεων Κύριας Αναχρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας και χωρίς ανατοκισμό.

Κρίθηκε, αποφασίστηκε και δημοσιεύθηκε στην Αθήνα την σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του, με απόντες τους διαδίκους και τους πληρεξουσίους Δικηγόρους τους.

Ο Ειρηνοδίκης

Mix

Η Γραμματέας

[Handwritten signature]

Το παρόν αντίγραφο
επιβεβαιώνει η σήμανση
Αθήνα.....
Η Γραμματέας

[Handwritten signature]

MIX. ΠΑΡΑΒΑΣ